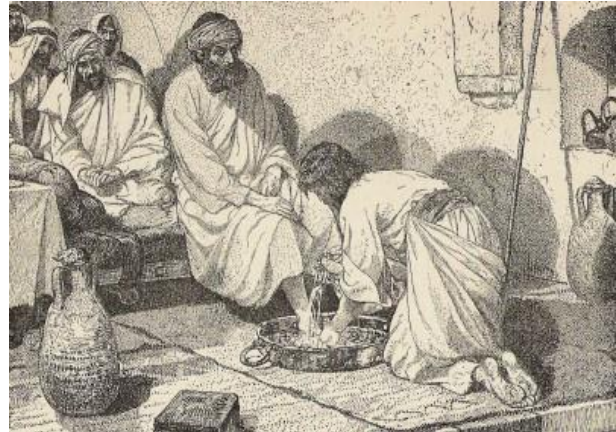

Johannes 13: “Jezus ten voeten uit”- Bevestiging ambtsdragers.

Orde van dienst:

Votum en vredegroet.

Psalm 93

Wet

Psalm 40: 2, 3

Gebed

Kindmoment: Jeremia.

GK 76

Lezen: Johannes 13: 1-30

GK 61: “Nu legt Gij in de paaszaal”.

Tekst: Johannes 13: 14

Preek

Zingen: “Laat mij zijn een instrument, Heer, in uw hand”.

Bevestiging ambtsdragers:

Formulier

Aftredende ambtsdragers naar voren: bedanken en gebed. Terug in de gemeente.

Nieuwe ambtsdragers uit gemeente naar voren:

Vragen.

Ja-woord

Knielen: zegen

Zingen: GK 64 “Vrede zij U” (met tweede stem)

Gebed

Collecte

Opwekking 378: “Ik wil jou van harte dienen”.

Zegen.

Kindmoment: Jeremiah.

Preek:

Vandaag ontvangen we van de HERE nieuwe ouderlingen en diakenen.

Kernwoord in hun werk is het woordje “dienst”.

Ambtsdragers dienen.

Daar past de voetwassing door Jezus natuurlijk heel mooi bij.

En misschien denkt u nu met een glimlach: “Mooi, dus die mannen mogen nu onze voeten gaan wassen!”.

Als u dat denkt, moet ik u teleurstellen.

Want wat is de eerste taak van ouderlingen en diakenen?

Nou, dat lezen we in dat formulier: Jezus geeft vanuit de hemel “apostelen, profeten, evangelisten en herders en leraars om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon”.

Kort gezegd: de taak van deze dienaren is om ons te leren om de voeten van anderen te wassen. U mag dus zelf aan het voeten wassen.

1. schokkend:

Jezus gaat op zijn knieën voor zondaren.

En dat is de omgekeerde wereld. .

In de kerk leren we, dat we op onze knieën moeten voor God.

Maar dat God op zijn knieën gaat voor óns....?! Wat schokkend!

Petrus verwoordt deze schok.

Als Jezus ook voor hem knielt, roept hij uit: "U wilt toch niet mijn voeten wassen!?"

Waarom doet Jezus dat eigenlijk?

Want normaal ging het zo in het warme oosten: als je naar een feest ging, dan waste je jezelf helemaal en je deed schone kleren aan. Je maakte het af met een paar druppels parfum.

Zoals die nardus. Dat was wel nodig in die warmte.

Je ging dus ook met schone voeten de deur uit.

Maar, ja, je moest toch weer over straat en door vuil en stof. En dus werden alleen je voeten nog even gewassen als je de feestzaal binnenkwam.

Dat was natuurlijk heerlijk.

Na een lange wandeling je sokken en schoenen uitdoen en in een kom water steken! "Aaah, heerlijk! Dat had ik nodig".

Maar het is natuurlijk wel wat anders, als je de voeten van een ander moet gaan wassen!

Vooraf in het oude oosten. Waar het warm is. Waar mensen alleen maar sandalen droegen.

Waar je ook heel makkelijk wondjes aan je voeten had door de vele stenen op de weg. En er waren toen nog geen pedicures of salons voor 'algehele voetverzorging'.

Ziet u het vuil, de eeltlagen en de wondjes voor u?

Daarom is je voet op iemand zetten ook de ultieme vernedering.

Vandaar, dat dit werk door slaven werd gedaan.

En wat doet Jezus? Hij gaat de voeten wassen.

Maar hij doet dat midden onder de maaltijd!

Maar het was toch al voor de maaltijd gebeurd?

Je ziet de verbazing op de gezichten van de discipelen.

Hij staat op en legt zijn mooie bovenkleed af. Hij doet een linnen doek voor, giet water in de waskom. Hij loopt naar zijn discipelen, knielt voor hen neer en gaat hun voeten wassen. Hij droogt ze af met de linnen doek.

Bijna ieder detail, ieder stapje, wordt door Johannes verteld. Het was zo vreemd, zo bijzonder, dat het op zijn netvlies gebrand staat.

Je ziet Hem voor Johannes knielen. Voor Thomas, voor Judas, voor Johannes, voor Petrus... God knielt voor mensen. Zelfs voor vijanden.

En u begrijpt, dat dit allemaal heen wees naar het offer van Jezus aan het kruis. Hij gaat ons dienen door zijn dood. Zijn linnen schort wijst vooruit naar de linnen windsels, waar zijn doorgemartelde lichaam in gewikkeld zal worden. .

Mensen zeggen vaak dat alle goden en godsdiensten gelijk zijn.

Hier zie je in een keer het grote verschil.

Het is ondenkbaar, dat Allah zou knielen voor ons.

En dan komt het: "Als ik, jullie Heer en Meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie gedaan heb, moeten jullie ook doen".

2. veranderd:

Ja, hoe doe je dat?

De voeten wassen van die broeder, die altijd zo kritisch is.

Van die zuster, die jouw intieme geheim zomaar heeft doorverteld.

Je kunt ze wel villen!

Hun voeten wassen!?? Ik zal hun de oren eens even wassen!

Hoe groeit die vrucht van liefde in ons leven?

Dat is een goede vraag.

Want tussen al die leerlingen zit ook Judas. De verrader.

Jezus wast ook de voeten van Judas.

Maar er is nog iets: want ook Judas kreeg in de jaren met Jezus heel veel mee. Hij had in die jaren de beste prediker, die mensen ooit hebben gehad. Hij kreeg in die jaren het beste morele voorbeeld, dat mensen ooit hebben gehad. Hij kreeg in die jaren de beste training, die mensen ooit hebben gehad. Hij heeft meer wonderen gezien, dan anderen. Hij heeft zelf ook geweldige wonderen gedaan. Ook hij wordt uitgezonden en mag vertellen over het Koninkrijk van God. Hij heeft levens van anderen veranderd. Demonen uitgeworpen. Enorme krachten.

En toch was Judas nooit echt een christen.

Hij heeft nooit begrepen waar het echt om ging bij Jezus.

Wat betekent dat?

Dit: Judas heeft heel wat levens genezen en zien veranderen.

Maar hij veranderde zelf nooit.

Hij miste waar het om ging: om de dienende liefde. Om de genade.

Hoe zit dat met jou?

Je kunt dus in de kerk zitten, veel weten van de bijbel en de belijdenis en van alles en nog wat doen voor de kerk, en toch missen waarom het gaat: de genade. Dienen. Vergeving.

Het is niet de vraag: hoeveel levens heb jij veranderd, maar is jouw eigen leven veranderd? Judas was vol verlangen naar macht, haat naar de Romeinen, ongeduld en hij hield wel erg veel van geld. Hij moet op Jezus neergekeken hebben toen Hij als een slaaf voor hem knielde en zijn voeten ging wassen. Niet veel later verdwijnt Judas in de nacht om deze Jezus over te leveren.

Ben jij veranderd?

Ben je geduldiger geworden?

Praat je minder over anderen?

Ga je anders met kritiek om?

Kun je makkelijker je ongelijk toegeven?

Kun je makkelijker geven en vergeven?

Ben je veranderd? Woont de Geest van Christus in je? Woont zijn genade in jou?

Alleen dan kun je voeten wassen.

3. liefde:

Het lijkt te gaan om dienen. En dat is zo.

Maar het hart van dat dienen is de liefde.

Zoals er ook staat: 'Jezus heeft de zijnen liefgehad tot het einde'.

Maar kunnen we nog iets nieuws zeggen over de liefde? De hele wereld heeft het over niets anders dan liefde. Bijna ieder lied of iedere film gaat over de liefde.

Ja, en toch leert Jezus ons iets nieuws.

a. Liefde is niet hetzelfde als verdraagzaamheid of tolerantie.

Verdraagzaamheid is in feite alleen maar, dat je een ander verdraagt. Je houdt je mond. Je mijdt die broeder maar. Je geeft anderen de ruimte om te zijn wie ze willen zijn.

Dat klinkt mooi, maar dat is het niet.

Verdraagzaamheid kan zomaar onverschilligheid zijn.

Echte liefde is 'voeten wassen'.

Echt geïnteresseerd zijn in de ander. Moeite doen. Door je knieën gaan.

Echte liefde is voeten wassen.

Voeten waar misschien het vuil van de zonden aankleeft.

Of de wonden, opgedaan op de weg door het leven.

Echte liefde is mensen missen. Ze opzoeken. Naast ze gaan zitten.

Hoeveel mensen missen wij eigenlijk elke zondag in onze gemeente?

We kunnen ons soms ergeren aan een lied, dat we zingen. Misschien terecht. Maar maken we ons net zo druk over een broer, die we al tijden niet meer zien? Missen we elkaar?

b. Liefde is vuile voeten wassen.

Dat laat ook zien, dat liefde niet altijd romantisch is.

Soms is liefde verliefdheid. Liefde tussen een jongen en een meisje.

Of liefde is seksuele liefde. Gemeenschap.

Soms is liefde gewoon honger naar aandacht en waardering.

“Ik heb jou lief” kan dan betekenen: “Ik voel me tot jou aangetrokken omdat jij mij geeft wat ik nodig heb. Omdat jij mij een goed gevoel geeft over mijzelf. Jij vult mijn leegte”.

Dat is vaak de liefde van de wereld.

Die zegt: “Ik heb jou lief omdat jij mij geeft wat ik wil. Jij vult mijn leegte”.

De liefde van de bijbel zegt: “Ik heb jou lief, en daarom geef ik jou wat je nodig hebt. Ik wil je bevestigen en helpen groeien”.

Liefde is voeten wassen.

Voeten die vuil kunnen zijn. Die stinken. Die helemaal niet zijn waar jij naar verlangt en helemaal niet aantrekkelijk. Die man met zijn gezeur. De jongen met zijn grote bek. Die zuster, die over jou roddelt.

Daarom wast Jezus ook de voeten.

Hij had net zo goed het gezicht van zijn discipelen kunnen wassen of hun handen.

Maar hij wast hun voeten.

Daarmee maakt Jezus duidelijk, dat liefde niet altijd een gevoel is. Vaak is het een daad.

Je helpt niet omdat iemand aantrekkelijk is, maar ondanks het feit dat hij niet aantrekkelijk is.

Niet mooi, niet gezellig. Soms gewoon gemeen.

Maar je helpt.

Zoals je in de zorg een zieke man elke ochtend weer uit zijn vuil moet vissen.

Dat heeft Jezus gedaan: Hij heeft ons uit ons eigen vuil gevestigd.

En dat doet Hij nog elke dag.

4. sterk:

Vaak denken wij, dat dienen zwak is. Een houding van slaven.

De Duitse filosoof Friedrich Nietzsche haatte het christelijk geloof daarom.

“Slavenmoraal” noemde hij dat.

Hij haatte de nederigheid van christenen. De zelfverloochening.

Nietzsche vond dat maar kruiperig en zwak. Minderwaardig.

Was Jezus kruiperig en zwak?

Een slaaf?

Dat lijkt op het eerste gezicht wel zo. Hij sterft straks aan een kruis.

En dat was in die dagen het ultieme teken van mislukking.

Zo keken mensen naar Hem: een verliezer. Een zwakkeling.

Geen enkele waardigheid, geen enkele status. Niets aantrekkelijks.

Was dat ook zo?

Was Jezus een slappe man, die maar over zich heen liet lopen?

Nee, want Johannes schrijft in deze geschiedenis over de voetwassing dit: “Jezus wist, dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat Hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan...”.

Alle macht.

Hij had maar één woord hoeven spreken en al zijn vijanden waren weggevaagd. Hij kon legioenen engelen te hulp roepen.

Maar Hij deed het niet. Hij zweeg en gaf zich gevangen.

Maar dat was geen onmacht.

Dát was nu juist macht.

Als wij over macht spreken, dan denken wij snel aan militaire macht. Aan sterke spieren en krachtige wapens. Macht die alles wil beheersen.

En als wij aan God denken, dan denken wij vaak aan God als de hoogste macht. We noemen Hem daarom Almachtig. We denken aan mensenmacht en dan nog een beetje meer.

Ja, het is waar, in die zin is God ook almachtig.

Hij heeft het heelal geschapen en Hij heeft engelenlegers.

Daar kan echt geen mensenlegertje tegenop.

Maar dat is niet het hart van Gods macht.

Zijn macht is, dat Hij zijn kracht kent, zijn intelligentie, zijn vermogens, maar dat Hij al die kracht niet gebruikt om zichzelf alleen maar groter te maken ten koste van anderen. Door anderen te vernederen.

Hij gebruikt zijn kracht om anderen te dienen. Anderen groter te maken.

Het hart van zijn macht is de liefde.

Dat is pas echt kracht: als je weet dat je terug kunt slaan, maar je doet het niet.

Je bent van binnen heel sterk, als je je macht en vermogen niet gebruikt om vooral jouw eigen leven comfortabel te maken, maar om anderen te dienen.

Je vindt het niet erg om gezichtsverlies te lijden, want je bent rijk van binnen.

Jezus wist dat Hij alle macht had.

En toch staat Hij op, doet een slavenschort om en wast de voeten van zijn slaven.

God knielt voor een mens. Wordt kwetsbaar.

Dat is de kracht van de liefde.

Je bent pas echt sterk, als je zwak durft te zijn. Als je kunt knielen.

5. ontvangen:

Tenslotte: als er mensen zijn die dienen, liefde geven, dan zijn er ook altijd mensen die ontvangen. De mensen met de vuile voeten.

Petrus reageerde heftig toen Jezus bij hem knielde: "Mijn voeten zult u niet wassen. Nooit!!".

Dat klinkt heel bescheiden. De koning hoeft voor mij zijn koningskleed niet af te doen.

Wie ben ik?

Maar achter die bescheidenheid kan dikke hoogmoed klinken. Zelfhandhaving.

Want als een ander jou moet helpen, dan betekent dat, dat je het zelf niet kon. En dat is wel het laatste wat we willen toegeven.

Wie wil er nu een bedelaar zijn?

Als Jezus onze voeten moet wassen, dan voelen we, dat we zelf niet de successtory zijn, die we onszelf en anderen zo graag vertellen. We schamen ons. En we vragen dus geen hulp.

En we ergeren ons diep aan Jezus, die voor onze zonden moest sterven.

Dat is de diepe religieuze ergernis in het christelijk geloof: 'Je kunt het niet zelf'.

Maar daar begint wel het leven met Christus: erkennen dat je Hem nodig hebt.

Maar, weet u, het mooie van Jezus is, dat Hij ons helpt door zichzelf te vernederen.

Niet door ons te vernederen.

Ontvangen is een gave.

Geven is ook een gave.

Je kunt anderen vernederen met je hulp.

Hulpverleners, die nooit zelf geholpen zijn, zijn vaak onuitstaanbaar. Zij geven vanuit de hoogte. En je voelt je vernederd.

Daarom kun je alleen ambtsdrager zijn, als je eerst zelf de diepe hulp van Christus hebt ervaren. Je kunt pas de voeten van anderen wassen als Jezus jouw voeten mocht wassen.

Amen.
